Dacos

grafike

11 - 23. aprila 2016.

Galerija Grafički kolektiv
Beograd

„Umetnost Dacos-a je nerazumljiva ako se ne uzme u obzir kao komponenta 'politika'. A njegova kreacija i njena suština, nije bilo kakva umetnička ili kulturna tradicija, već egzistencija življena u vidu socijalnog bića…/… Od jedne do druge grafike, trasirana je istorija savremenog sveta, njegov haos i nered, njegova brutalnost kao individualna drama čoveka u raspadanju, čoveka zarobljenog u jednom svetu u transu…/…Ni kod koga, bolje no kod Dacos-a, osećamo da je odštampani otisak rezultat jednog dugog dijaloga – ili možda jedna borba – sa grafičkom matricom. Dacosovom delu ne prethodi ni istraživanje niti izvesna računica. On stvara postepeno na ploči, izvlačeći iz nje same njenu sopstvenu srž; to je permanentna razmena između umetnika i materijala..."

Jean-Pierre Rouge, istoričar umetnosti
Art et Métiers du livre, 1989, N° 154
http://www.cultureplus.be/Dacos.htm

...„Vreme je izvući Dacos-a iz Sistema, dati prvenstvo da se citra osećanje, neočigledno, pravo na skriveno, na lepotu, dar i neočekivano, vreme je vratiti želju poželjnom, nesreću nesrećnom, vratiti čoveka čovečnom. Dacos nam odgovara, odgovara nam kroz umetnutu sliku. Slika, ta mala stvarčica etike, nacrtana, urezana otkriva nam svoju tajnu: 'ja ne pravim umetnost, ja vodim ljubav sa njom'."

Gaspard Hons, pesnik
Dacos ČOVEK – slika u Wegimont, Cultura 1994.

„Njegove grafike ne predstavljaju samo oblike, one izražavaju simultano misao, obrazovanost, put, ustvari združuju nas sa crtežom.To je ono što ih čini POETIČNIM".

Ernest-Pignon-Ernest, vizuelni umetnik
Liège Muséum, jun 2013.

„Senzibilnost za svet, rat, nepravdu, ženu, sećanja…, da, može da se kaže, Dacos je koristio i zloupotrebio svoju osetljivost… Na svim poljima on je osećao, voleo. Van razuma, možda da bi zaštito i sebe od neke vrste ludila, gravirao je od jutra do večeri… I sanjao. Grafika je bila sav njegov život. U jednoj vrtoglavoj sažetosti u svojim radovima, govori o esencijalnom, o nečemu što mi ostali, obični posmatrači, nismo sposobni da vidimo ni osetimo…van pomoći umetnika..."

Marie-Hélène Dacos-Burgues

La porte de la folie I, 1977, bakropis, komb.tehnika sa fotografijom, 60x50 cm

Dacos (1940 - 2012, Belgija). Profesor na Kraljevskoj Akademiji lepih umetnosti u Liježu (1974 – 2005). Izlagao na brojnim samostalnim i kolektivnim izložbama u zemlji i inostranstvu (Belgija, Francuska, Portugal). Koorganizator bijenala i simpozijuma grafike. Učestvovao na bijenalima grafike u Liježu, Veneciji, Firenci, Krakovu, Ljubljani, Bradfordu, Frehenu, Buenos Ajresu, Parizu, itd. Njegovi radovi su u javnim i privatnim zbirkama u Liježu, Briselu, Parizu, Havani, Madridu, Otavi, Portugalu. Stvarao grafike inspirisane poezijom Apolinera, Nerude, Pesoa... Realizovao edicije umetničkih knjiga sa grafikama i tekstovima pesnika. Nagrade/izbor: Nagrada na Prvom međunarodnom trijenalu grafike, Beograd, 2011.; Nagradu Aguas do Minho e Lima na Internacionalnom bijenalu, Serveira, Portugal, 2001.; Grand Prix za gravuru grada Liježa, 1973.

Claire - Claire, 2004, bakropis u koloru, 76x56 cm

Grafički kolektiv je Dacos-u dodelio nagradu za grafiku 2011. na Prvom međunarodnom trijenalu grafike u Beogradu, što je povod za ovu izložbu.

Dvadeset dve izložene grafike iz ciklusa Usamljenost, Žena, Politički angažman, Uspomene, predstavljaju izbor iz opusa (1969 - 2010), rađene su u tehnikama bakropis, suva igla, mecotinta, litografija u boji, ručni offset u boji, sito štampa i njihovim kombinacijama.

МЕЂУНАРОДНО
ТРИЈЕНАЛЕ ГРАФИКЕ
Београд, Србија
www.trijenalegrafike.rs

Zahvaljujemo: porodici Dacos, Dragani Bojić Franssen, Biljani Vuković i prijateljima

Na korici: **Le cri I**, 1990, litografija, 76x57 cm

Izdavač: Grafički kolektiv Beograd, Obilićev venac 27; (+38111) 2627-785, 3285-92; e-mail: grafickikolektiv@eunet.rs; www.grafickikolektiv.org;
Urednik: Ljiljana Ćinkul; Prevod sa francuskog: Dragana Bojić Franssen; Umetnički savet: Branimir Karanović, Biljana Vuković, Dimitrije Pecić, Vladimir Veljašević i Jelena Jocić